

ALBERT CAMUS: TUJEC

Camus opisuje Meursaultovo bivanje v osemdeset kilometrov oddaljenemu Marengu. Tja se je odpravil na pogreb svoje matere. Toda v celi zgodbi nam ne pove točno določeno ali je on sam žaloval za materjo ali ne. Takoj ko pride v hiralnico hoče videti svojo mater, toda to mu vratar in ravnatelj preprečita. Kasneje mu le uspe priti v belo sobo, obsvetljeno s tako svetlobo, da ga kar slepi. V tej sobi je postavljena krsta vendar Meursault zaradi nepojasnjenih razlogov nasprotuje, da bi jo odprli.

V the krajih je navada, da se ob umrlem bedi celo noč. Med bedenjem Meursault večkrat prekrši pravila, kot na primer ob pokojni je pil kavo, kadil, med bedenjem pa večkrat zaspal. Na splošno se počuti kot, da ga v mislih vsi obsojajo. Toda matere ni hotel videti tudi pred pogrebom.

Pogreb je zanj obremenitev, saj medtem premišljuje o vsem drugem, razen o materi, ki jo spremlja na zadnji poti. Takoj drugi dan pa že spozna Marijo, se gresta kopat, jo pelje v kino na ogled komedije potem pa gresta še k njemu domov.

Meursaultovemu sosеду Raymondju je pobegnil pes, na katerega je bil zelo navezan in je že cel dan žaloval. Marija in Meursault sta bila nekaj časa pri njem, potem pa so odšli ven. Zunaj so srečali dva Arabca, s katerima je imel Raymond neprijeten dogodek. Brat njegove bivše ljubice ga je z nožem ranil po roki in ustih. Zato je Meursault vzel Raymondov revolver in ga spravil v žep, da bo bolj varen. Tako se je sprehajal po plaži in še enkrat srečal Arabca, ki je ležal v senci v katero si je sam želel. Približal se mu je in Arabec je, ne da bi vstal, potegnil nož. Meursault je stisnil pištolo in izstrelil pet nabojev vanj.

Policija ga je aretirala zaradi umora in pristal je pred preizkovalnim inšpektorjem, kateremu pa ni hotel odgovarjati. Dobil je javnega odvetnika, ki pa ni ravno odobral njegovega odnosa in obnašanja na materinem pogrebu. Obravnave so se pričele in Meursault je takoj priznal umor. Toda veliko ljudi je moralo pričati, nekateri za nekateri proti njemu. Na koncu pa se je porota odločila, da je kriv in zato so ga obsodili na obglavljenje.

Na koncu romana pisatelj opisuje kako je Meursault čakal na usmrnitev. V zaporu so ga skozi spraševali in mu ponujali spovednika, toda on ni bil veren in je hotel še tisi čas ki mu je ostal prebiti sam s sabo. Čudil se je tudi temu, da imajo giljotino na tleh in ne na nekem odru. kesal se je tudi zaradi tega, ker takrat ko je bil še prost ni hodil na ogled usmrtnitve.